

Dugogodišnje crkveno pjevanje na Krnjevu

Kada su me neki pjevači pitali što mi to slavimo danas ili kako bi dali naslov našem slavlju, nisam znao odgovoriti. Našalio sam se: ma hajdemo mi slaviti, a lako ćemo naći naslov. Ali nije baš jednostavno, no pokušati ću objasniti. Zapravo, zahvaljujemo Bogu za pjevanje u zboru koje je započelo još u staroj crkvici sv. Nikole biskupa.

Davne 1953. godine, tadašnji župnik, fra Krsto Marinov osnovao je zbor mladih djevojaka. Osim njega posebno treba smomenuti i fra Ivu Perana.

Prema riječima i sjećanjima naše Ane koja od samih početaka pjeva u crkvenom zboru, ona je fra Ivu poznavala od 1955. godine. Prilikom raznih svečanosti on je svirao i vodio zbor i učio pjevače kako je crkveno pjevanje molitva kojom se hvali i slavi Boga. I kasnije je povremeno pomagao p. Krstu oko pripreme pjevanja za razne crkvene svečanosti: sv. Nikolu; Bezgrešnu; akademiju prilikom zadnjeg svibnja... i sl.

Nakon petnaestak godina tom zboru smo se pridružili mi dečki, koji smo tada išli na srednjoškolski vjeronauk. Time je nastao mješoviti zbor. Poslije su nam se pridružile i djevojke iz ondašnjeg malog zbora i nastao je jedan lijepi zbor od uglavnom mlađih ljudi i mladih. Ovo je samo sažeti prikaz pa moram mnogo toga preskočiti ali osim spomenutog, ostala su sjećnja na nezaboravne prvosvibanjski izlete, odlaske na Košljun, česta druženja mladih...

(Iz tog vremena mala anegdota: Kako svećenik na kraju mise kaže: „Idite u miru...“, a pokraj crkve je bio jedan kafić koji se zvao „Mira“, mi, tadašnji mladi, smo godinama bili dosta poslušni i odlazili u taj kafić poslije mise...)

Osim na crkvenu glazbu u zboru se stavljao naglasak na izgradnju kršćanskog života svakog pojedinog člana kao i cijeloga zbora. Fra Krsto, tadašnji zborovođa, često nas je riječima i savjetima poticao na izgradnju ljudske i kršćanske osobnosti.

Kasnije su njega naslijedili mlađi fratri. Iz tog razdoblja mogu spomenuti jedan mjuziklič: „Dječji vrtić za odrasle“, koji je okupio djecu i mlade koji su glumili, pjevali, svirali... Toga se i danas mnogi sjećaju.

Godinama smo molili i čekali izgradnju ove nove crkve. Kada smo to napokon dočekali nastavili smo ovdje pjevati. Ova crkva je trebala zamijeniti staru i u prvo vrijeme je to bila jedna župa. Kasnije je ovdje osnovana nova župa, a ostala je i stara. Manji dio pjevača se je vratio u staru župu a veći dio članova zbora nastavio je ovdje pjevati. Polako su nam se priključivali i novi članovi. Danas zbor ima tridesetak članova. A povremeno nam se pridruže pojedini mladi.

Naš dugogodišnji učitelj liturgijske glazbe bio je već spomenuti crkveni glazbnik, blagopokojni fra Ivo Peran. Od njega smo puno naučili – ne samo dobro tehnički otpjevati skladbu, nego joj dati jedan duhovno molitveni smisao. Kad smo došli u ovu crkvu, nakon otprilike godine dana tadašnji župnik fra

Josip Vidas mi je predložio da nešto sa novim zborom počnemo ozbiljnije raditi. Tako sam uz fra Ivu koji je vodio probe i značajnija slavlja, počeo i sam voditi zbor i dirigitirati, a evo i do danas. Tu je i naša orguljašica Mirjana koja je prisutna kad god može. Ona je ponikla u dječjem zboru Tavelići, koji sam vodio 17 godina a jednu godinu ga je vodila naša pjevačica Martina. U Tavelićima je nekoliko godina svirala i Ivana.

Teško je sve i svih spomenuti a kako sve to spojiti, pravno razumjeti, uokviriti ili formulirati, ne znam, svakako sad je ovo nova župa, i ovdje su živi ljudi, oni koji su pjevali u staroj crkvi, i nastavili u ovoj novoj; evo naša Ana od samih početaka, a i danas pjeva sa puno duše i srca; tu su naravno i drugi pjevači, a neki su pjevali ranije u drugim zborovima. Neki pjevaju negdje od početaka ove nove crkve. Pozivam sadašnje članove i sve vjernike naše župe, jer smo svi jedan veliki zbor - da se sjetimo izmoliti pola Slava Ocu, Bogu na Slavu, ali i za zbor, osobito za podmladak.

Jednom godišnje idemo s našim Župnikom na izlet. Jedan vikend u godini posvetimo duhovnoj obnovi naših članova. Više ne idemo u kafić „Miru“ ali iza mise zastanemo u blagovaoni uz čašicu razgovora... Osim što zajednički pjevamo, nastojimo međusobno gajiti duh zajedništva i prijateljstva.

Tako, na jednoj duhovnoj obnovi na Košljunu, tadašnji provincijal fra Bernardin prepoznao je tu našu težnju i nastojanje da kao župni zbor izgrađujemo i gajimo i jedno zajedništvo, i to kroz dugi niz godina, ... i kako je rekao: „Znakovito je to kad zbor pređe u zajednicu“

Stoga smo željeli da taj prijelaz nekako naznačimo. Kako je pokrenut postupak za proglašenje fra Ive blaženim i svetim (već je na našu radost i ponos proglašen slugom Božjim) - na prijedlog fra Bernardina, koji inače vodi taj postupak, radosno smo prihvatili da se naš zbor od 5.09.2009. zove: **Zbor „Fra Ivo Peran“ župe Svetog Nikole Tavelića**

Tijekom svih proteklih godina, poniklo je iz ovog zajedništva više obitelji, tako da danas njihova djeca, današnji mladi, nastavljaju taj put.

Kada sam bio otprilike vaših godina, mladi, naišao sam na jedan tekst iz jedne pjesme Gospi u kojoj se spominju njena svetišta, i zapeo mi je ovaj stih: “Ta baština do nas stiže, preuzeše zavjet mladi”. Tu baštinu nam je netko ostavio u smislu riječi bl. Alojzija Stepinca koje glase: „*Pazite da ostavite sinu za baštinu vjeru! Što mu koriste milijuni ako izgubi vjeru! Naprotiv, ako mu ništa drugo ne ostavite, nego samo vjeru bit će sretan!*“ (Bl. Alojzije Stepinac)

Crkveno pjevanje je usko povezano s Bogom i vjerom. Ta baština je stigla do nas i do vas mladi. Stoga želim svima nama da u ovoj godini vjere produbimo

svoj odnos sa Isusom Kristom i osobito da i vi pronađete svoje mjesto u Crkvi. Pa, ako Bog da i u služenju Bogu pjesmom u zboru. Stoga, koristim ovu prigodu da pozovem sve one koji misle da bi mogli dati svoj doprinos crkvenom pjevanju i imaju vremena i volje, osobito mlade, da se jave na “audiciju “... (šalim se, ali ipak je potrebna kratka provjera glasa pa se mogu javiti meni.)

Zbog kratkoće vremena, da ne nabrajam sve one koji su ugradili dio sebe u vođenje, sviranje ili pjevanje ali i sve one koji su doprinijeli izgradnji našega zajedništva, želim samo osobno i u ime sadašnjih članova, izraziti našu zahvalnost Bogu. Danas mu zahvaljujemo za naše pjevanje, za naše služenje u liturgiji, ali i za darovano zajedništvo međusobno i sa našim nekadašnjim i današnjim fratrima koji su u temeljima svega toga. Hvala svima koju su na bilo koji način dali svemu tome svoj doprinos.

Neka nam svojim zagovorom i molitvom pomogne BDM, sv. Cecilija i sluga Božji fra Ivo.

Hvala na strpljenju.

B.M.

Rijeka, 13.1.2013.

(Tekst pročitao na slavlju)



Okupilo se u zboru mađih i starijih pjevača oko 35 ...



Zajednički ručak (tradicionalni “rovokopačić”) sa fratrima prijateljima zbora, rodbinom... Uz nas starije pjeveče, bilo je četrnaest mladih oko 30 godina, a ukupno s prijateljima zbora, bilo nas je oko pedesetak...





Naravno, nastavak proslave uz pjesmu; poslije su nam se pridružili i neki od mađih...
Naša Ana, evo, neumorno i neprekidno pjeva punih 60 godina... Bogu hvala!